

En Nico i en Jesús Gil a La Torca del Carlista

A l'hora de fer un resum de les activitats més destacades de l'any 2007 no puc sinó fer referència a dos tràgics fets que ens han marcat i condicionat l'activitat de l'any. Les sentides pèrdues de dos companys: En Jordi Icart i En Jesús Gili.

En Jordi Icart va morir el 24 de febrer del 2007 en un accident quan realitzava la visita a "l'Avenc de la Chapelle de Sainte Barbe", a Opoul (Roselló - França). En el transcurs d'una sortida d'entrenament per preparar-nos per a una expedició que volíem fer a l'estiu, la caiguda d'una pedra va acabar amb la seva vida.

I en Jesús Gili va morir quan realitzava unes pràctiques amb un instructor per provar el seu Autogir, el 17 de juliol de 2007 a Navalmoral de la Mata (Cáceres).

Ambdós han estat uns companys molt importants pel GIEG. En Jordi ha estat per la majoria de nosaltres el "mestre", no en va era el membre actiu més antic de la secció. Tots, en començar, vàrem passar per les seves mans i havíem compartit esforços, fatigues, il·lusions, reptes, ... i molt més amb ell. En ser un membre destacat de l'Agrupació Excursionista, de la seva sentida pèrdua, es va fer ressò en diversos mitjans. En Jesús en canvi, per la distància de la població on vivia (Agramunt - Lleida), no podia participar sovint de les activitats del grup, i molt menys passar pel nostre centre, però sempre estava apunt, per donar un cop de mà, tan a nivell particular, com en les activitats del grup. Sense ell algunes de les campanyes d'exploració dels últims anys no haurien estat possibles, o si més no, no hauria estat el mateix. El recordo carregat de cables, bombes d'aigua, eines, ... (era lampista) en la campanya de La Garrotxa i de la Vall d'Aran. Sense ell les nits de bivac, a partir d'ara, no seran tan còmodes, ni podrem dutxar-nos amb aigua calenta i fins i tot les nits seran més fosques. Sempre estava apunt per ajudar-té, no podies descansar un moment que ja t'havia pres la motxilla, el sac ple de cordes i qualsevol altre pes que portessis a les espatlles.

Aquest cop funest va minvar els ànims del grup, però hem intentat donar continuïtat a totes les activitats que ens havíem compromès a fer.

2on Campionat de Catalunya de tècniques de progressió vertical: "Memorial Jordi Icart"

Per segon any consecutiu i com a reconeixement a En Jordi Icart, que va ser president i referent de la nostra entitat, Granollers va tornar a ser la seu del Campionat de Catalunya de tècniques de progressió vertical en espeleologia. La prova es va fer el dissabte 07 de juliol. I per tal de fer-la més oberta a la ciutadania, enlloc de fer-la en el pavelló olímpic, com l'any anterior, vàrem utilitzar una estructura metàl·lica situada a la plaça de l'església. Aquest fet va ser innovador, doncs no ens consta que en cap altre lloc de l'estat s'hagi utilitzat aquest tipus d'estructura. La competició va consistir en 3 proves:

1. Velocitat en corda sense fi de 30 metres de recorregut. 15 metres per a les categories infantils i de veterans
2. Resistència en corda sense fi de 120 metres de recorregut. 60 metres per a les categories infantils i de veterans B

3. I un circuit de progressió vertical, on s'han de superar diferents obstacles

Va haver un nombrós grup de participants, repartits entre les diferents categories, segons l'edat i el sexe dels competidors. Malgrat va fer un dia molt assolellat i força calorós, que dificultava la competició, va destacar el bon nivell de preparació física i tècnica de tots ells. Al llarg de les més de 6 hores de competició es va aconseguir batre el record estatal en diverses proves i categories. Els guanyadors absoluts del torneig varen ser: en les categories masculines, Mario Agudo (juvenil), Jordi Camí (majors), Manel Llenas (veterans A) i Ignasi Yzaguirre (veterans B). I pel que fa a les femines les guanyadores van ser, Laura Sust (juvenil), Susanna Salazar (majors), Asunción Sánchez (veterans A) i Josefa Jiménez (veterans B).